

faa alvorlig forekommer det Udtryk mig at være — naar man ikke vil tage Beslutninger for Spøg.

Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som har omtalt de nærmere Details i Sagen, har yttret, at man her har modtaget en Opstgelse fra Creditors Side; nei, det er slet ikke Tilfældet, det er det Omvendte, thi Kreditor var jo uberegtiget dertil, men det er Finantsministeren, som har benyttet den almindelige Ret, Debitor har i disse Tilfælde (Tscherning: Men ikke uden vor Billie. Paa den Maade formindsker man den uopstigelige Statsgjæld). Den ærede Rigsdagsmand siger, at man derved formindsker den uopstigelige Statsgjæld, nei, det gjør man ikke; thi der er netop givet Bedkommende Løfte om, igjen at faae tilsvarende Obligationer.

Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Mønrad) har meent, at man kun udtalte sig om, at den brugte Fremgangsmaade ikke var hensigtsmæssig; ja derved som Forslaget var redigeret paa den Maade, at der stod: „Den brugte Fremgangsmaade ansees ikke for hensigtsmæssig“, eller noget Lignende, ja saa var det noget ganske Andet, men det gaaer Beslutningen slet ikke ud paa; den gaaer netop ud paa, at Summen „ikke kan passere“, og den siger, altsaa noget ganske Andet, end hvad den ærede Rigsdagsmand vil have udtrykt. Hvad nu angaaer Spørgsmaalet om det Hensigtsmæssige eller Uhensigtsmæssige, kunde man sige, at naar Thinget anseer en Fremgangsmaade for uhensigtsmæssig, er det godt, at Regjeringen gjøres opmærksom derpaa; men dertil skal jeg bemærke, at det var en tilbøjelig Finantsbestyrelse, som begyndte at give skadelidte Creditorer Erstatning paa denne Maade, hvorimod den nuværende Finantsbestyrelse allerede for flere Aar siden har fundet, at denne Fremgangsmaade er uhensigtsmæssig, og den har derfor ikke været fulgt i flere Aar; der er flere, der have andraget paa af lignende Grunde at faae Erstatning, men Finantsministeren har afflaaet det, fordi han selv finder en saadan Fremgangsmaade for uhensigtsmæs-

sig, og der behøves altsaa aldeles ingen Opfordring fra Thingets Side i den Henseende.

Tscherning: Det er mig meget kjært at høre det Sidste, men saa skyldes vi den nuværende Finantsminister at vise ham, at vi anerkjende hans Fremgangsmaade for den rette, men den forrige Finantsministers for den vrang; men af den ærede sidste Talers Uttøinger maa jeg ogsaa slutte, at det endydeligere viser sig, at Udtrykket: „kan ikke passere“ er ganske rigtigt, selv om det indeholder en lille Dadel; thi nu hører jeg, at den saa meget omtalte Fremgangsmaade er et Exempel paa, at Finantsbestyrelsen eensidigen opstiger den uopstigelige Statsgjæld; det kan ligesaa godt ramme 400,000 Rd., som det kan ramme 400 Rd. Naar det havde rammet 400,000 Rd., saa var der Anledning til at overveie, om man ikke derfor skulde lægge Sag an, men da det ifkun rammer 400 Rd., troer jeg, at man uden Overveielse kan komme til den Erkjendelse, at medens vi ikke gaae ind paa, at der handles paa den Maade, men tyertimod billige, at der handles paa en anden Maade, saa tænke vi dog ikke paa at lægge Sag an derfor.

Schovelin: Den ærede Rigsdagsmand vil dog ikke forhindre Finantsbestyrelsen i at indkjøbe uopstigelige Statsobligationer (Tscherning: Det er ikke at opstige dem). Det er accurat det Samme, da den kan tillintetgjøre dem.

Tscherning: Ja, det gjør mig overordentlig ondt for det finantsielle Medlem, at han er af den Mening; naar jeg har indkjøbt en uopstigelig Statsobligation, kan jeg sælge den, men dersom jeg tillintetgjør den, hvilket den bliver, saasnart den bliver realiseret i Penge, saa er den uopstigelige Statsgjæld derved saameget formindsket, som Obligationens Beløb udgjør, og jeg har altsaa en saameget mindre Hjalpekilde; jeg skal sælge Renten, men ikke derved vinde Ret til at skabe en Capital; det er altsaa en ganske anden Sag. Finantsministeren kan dække hele vor nærværende uop-